

NIÇIN ÖRGÜT?

Bilindiği gibi, Partide ihtilâfın patlak verdiği ve yoğunlaştığı başlıca noktalardan biri örgüt sorunu oldu. Yedi sekiz yıllık ilk gelişme döneminden sonra parti örgütünü sağlam, disiplinli, bilinçli etkin bir politik mücadele aracı haline getirmek, kısacası, sağlam bir sosyalist örgüt niteliğine kavuşturmak mutlaka gerçekleştirilmesi zorunlu bir sorun olarak belirdi.

Sosyalist harekette örgütlenmenin ve örgütün vazgeçilmez olması hem bilimsel-teorik, hem politik- pratik esaslara dayanır.

Bilimsel sosyalizm, sadece, toplumsal yapıların ve gelişmenin teorisi, bilgi stoğu değildir, aynı zamanda toplum yapılarının bilinçli ve rasyonel (ussal) değiştirme yöntemi, kılavuzudur. Bilimsel sosyalizme göre, kapitalist üretim ilişkilerinin belirli ölçü ve biçimlerde hâkim olduğu toplumlarda toplum yapısını değiştirecek, yeni bir düzene sokacak güç, işçi sınıfı öncülüğünde işçi-emekçi sınıflarıdır, işçi-emekçi sınıflar bu tarihsel-toplumsal görevi toplumsal gelişme sürecinin tabii süreci içinde kendiliğinden yerine getiremezler. Kendi sınıflarının, toplum yapısındaki yer ve görevlerinin ve tarihsel misyonlarının bilincine varmak ve toplum düzenini değiştirme yönünde bilinçli, planlı, sürekli ve cesur mücadele vermek, yani sosyalist deyimiyle, kendiliğinden varolan sınıf olmaktan çıkıp kendisi için varolan sınıf haline dönüşmek zorundadırlar, işçi-emekçi sınıfların bu niteliksel değişim aracı ise kendi sınıf partileri sosyalist partisidir, işçi-emekçi sınıfların pratik örgütü, vazgeçilmez şarttır.

Bu kısa izahtan çıkan açık ve kesin sonuç şudur ki, gerçekten sosyalist bir parti burjuva partileri gibi örgütlenemez ve onlar gibi çalışmaz. Burjuva partilerinin, temsil ettikleri ve çıkarlarını savundukları sınıfları eğitip, örgütleyip sınıfsal bilince kavuşturmaları ve bu sınıfları bilinçli ve örgütlü politik mücadeleye sokmaları gibi bir amaç ve görevleri yoktur. Mevcut düzeni değiştirmeye değil, muhafazaya ve bu düzen içinde politik iktidarı elde tutmaya yönelmişlerdir. Bunun için de başlıca kaygıları her ne yoldan olursa olsun oy toplamak, oyları artırmaktır. Sosyalist parti ise mevcut düzen içinde bir oy toplama aracı değildir; her şeyden önce işçi-emekçi sınıfları tarihsel-toplumsal görevlerini başaracak duruma getirmek ve bu görevi başarmaktır. Bu ise bu sınıfları örgütleyip bilinçlendirmek ve politik iktidar için etkin mücadeleye sokmakla olur. Bunun için sosyalist partide sağlam örgütlenme, bilinçli ve örgütlü politik mücadele esastır. Sosyalist parti sağlam örgütlenmeyi, örgütlenme ve politik eylemle ilişkin sosyalist eğitim ve bilinçlendirmeyi asla arka plana atamaz. Oy toplama ve artırma böyle bir örgütlenme, çalışma ve mücadelenin bir meyvesi olarak beliren dolaylı bir sonucu olur. Böyle bir sonuç olarak gerçekleşen oyların değeri, önemi ve ağırlığı olabilir ancak.

Emekçi kitlelerin politik mücadelesine işçi sınıfı öncülük eder... TİP'in tüzük ve programı bu öncülüğü kabul eder. İşçi sınıfının öncülüğü ve diğer emekçi sınıfların sosyalist harekete kazanılması ve politik mücadeleye sokulması sağlam örgütlenme

ile mümkündür. İşçi sınıfı politik örgütsüz veya zayıf ve yetersiz bir örgütle, öncülük görevini yerine getiremez, diğer emekçi sınıfları sosyalist harekete çekemez. Bu bakımdan da örgüt ve örgütlenme küçümsenemez bir önem taşır.

Bugünkü bozuk düzenin sosyalizm doğrultusunda değiştirilmesi ve nihayet sosyalist bir düzenin gerçekleştirilmesi politik iktidarı kazanma noktasından geçer, işçi-emekçi sınıfların iktidarı ise doğrudan doğruya değil, bu sınıfların kendi öz partisinin, sosyalist partinin iktidarı kazanmasıyla gerçekleşir. Böyle bir iktidarın sağlam, etkin, başarılı olması ise bu iktidarın aracı olan partinin, yani örgütün, sağlam etkin, başarılı olmasına bağlıdır. Oy avcılığı usulleriyle veya müsait bir konjonktürün, müsait toplumsal şartların sonucu oyları toplayıp iktidara gelmiş, ama örgütü zayıf, gevşek, işçi-emekçi sınıflarla kenetlenmemiş bir parti köklü toplumsal dönüşümleri gerçekleştiremez, bu dönüşümlerin gerçekleştirilebilmesi için işçi-emekçi sınıfların desteğini, inançlı ve şevkli çabasını sağlayamaz. Kısa zamanda işçi emekçi sınıfların güvenini, aktif desteğini ve katkısını yitirir ve onunla birlikte iktidarı yitirir.

İşçilere, köylülere, emekçilere “Oyunu kendine ver, Meclise kendini seç, iktidara sen gel,” deniyor. Bu sözleri dinleyen işçi, köylü ve emekçilerin her biri kendisinin Meclis’e seçilebileceği anlamını çıkarıyor ve “Ben nasıl milletvekili olurum? Ben ne bilirim, nasıl devleti yönetirim?” diyor. Haklıdır bu şüphe ve inançsızlığında işçiler, emekçiler. Söz konusu olan, işçilerin, köylülerin, emekçilerin oldukları gibi doğrudan doğruya yasama ve yürütme organlarında yer almaları değildir, çünkü on milyonlarca işçi ve emekçiden ancak bir kaç yüzü bu organlarda yer alabilecektir. Demek ki on milyonların bir kaç yüz kişiyle temsil edilmeleri, onların eliyle iktidarlarını gerçekleştirmeleri söz konusudur. On milyonların içinden her hangi işçi, köylü, emekçinin değil, en bilinçli, en yetenekli, en becerikli, en cesur ve mücadeleci olanların bu temsilciliği yüklenmeleri gereklidir. Nasıl ortaya çıkacak, nasıl bilinecektir bu bir kaç yüz kişi? Parti örgütü aracılığıyla elbette. Parti içi çalışmalarıyla, partili olarak işçi-emekçi kitleler içindeki çalışma ve mücadeleleriyle tanınacaklar, ön plana çıkacaklar ve yetenekli ve layık olduklarını fiilen isbat ettikleri için parti içi ve dışı seçimlerde aday listelerine gireceklerdir, işçi ve emekçilerin kendi güçlerine, yeteneklerine, iktidarı kazanabileceklerine ve devleti yönetebileceklerine inanabilmeleri için önce bu iktidarın ve yönetimin aracı olacak kendi partilerine inanmaları, onu benimsemeleri gerekir. Bu inanç ve güven ise lâfla, sadece propaganda ile kazanılmaz. Her şeyden önce iş görerek, eylemle kazanılır, işçi-emekçi halkımız haklı olarak lafa değil, işe bakar. Gerek işçi-emekçiler arasından yetenekli, bilinçli ve mücadeleci elemanların yetiştirilip tanıtılması, gerek işçi-emekçi sınıfların hak ve hürriyetlerinin sözle değil fiilen şimdiden savunulması ve böylece kitlelerin güveninin kazanılması, gerekse kitlelerin anayasa hak ve hürriyetlerine sahip çıkartılıp politik örgütlü mücadeleye sokulması, sosyalist iktidar için hazırlanması ancak sağlam ve etkin sosyalist örgütlenme ile başarılır.

Sağlam ve etkin sosyalist örgütlenmeyi küçüksemek ve ihmal etmek, sadece seçimlere girebilmek için şekli kuruluşlarla yetinmek sosyalizmden sapmanın, sapmanın da ötesinde, sosyalizme sırt çevirmenin kendi başına yeterli bir delilidir.